

USNESENÍ

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ing. Viery Horčicové, soudce Mgr. Martina Lachmanna a soudkyně Mgr. et Mgr. Lenky Bahýřové, Ph.D. v právní věci

žalobkyně: **Mendelova univerzita v Brně**, IČO: 62156489
sídlem Zemědělská 1665/1, Brno

proti

žalovanému: **Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy**
sídlem Karmelitská 7, Praha 1

o žalobě na ochranu proti nezákonnému zásahu žalovaného spočívajícímu v nevyplacení částí dotací z Operačního programu Vzdělávání pro konkurenceschopnost

takto:

- I. Žaloba na ochranu proti nezákonnému zásahu žalovaného spočívajícímu ve faktickém nevyplacení části dotací v celkovém rozsahu 7.201.334,- Kč včetně způsobilé části DPH, přiznaných na základě v letech 2010 až 2012 vydaného souboru dvacet jednoho rozhodnutí o poskytnutí dotace s nepřímými náklady o registračních číslech CZ.1.07/2.2.00/15.0080; CZ.1.07/2.2.00/15.0084; CZ.1.07/2.2.00/15.0122; CZ.1.07/2.4.00/17.0020; CZ.1.07/2.4.00/17.0027; CZ.1.07/2.3.00/35.0008; CZ.1.07/2.4.00/31.0032; CZ.1.07/2.4.00/31.0089; CZ.1.07/1.3.00/19.0004; CZ.1.07/2.4.00/17.0023; CZ.1.07/2.3.00/20.0265; CZ.1.07/2.3.00/20.0267; CZ.1.07/2.3.00/20.0269; CZ.1.07/2.2.00/28.0220; CZ.1.07/2.2.00/28.0018; CZ.1.07/2.2.00/28.0019; CZ.1.07/2.2.00/28.0021; CZ.1.07/2.2.00/28.0303; CZ.1.07/2.2.00/28.0305; CZ.1.07/2.2.00/28.0306; CZ.1.07/2.3.00/30.0017, aniž by ve věci bylo vydáno řádné správní rozhodnutí, **se odmítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

1. Žalobou podanou dne 28. 11. 2016 se žalobkyně domáhala ochrany proti nečinnosti žalovaného spočívající v nevydání rozhodnutí o zadržovaných částech dotací přiznaných jí souborem celkem 21 rozhodnutí o poskytnutí dotace vydaných v letech 2010 – 2012, *in eventum* ochrany před nezákonným zásahem žalovaného spočívajícím ve faktickém nevyplacení částí dotací přiznaných jí těmito rozhodnutími v celkem 21 případech projektů o registračních číslech
 CZ.1.07/2.2.00/15.0080; CZ.1.07/2.2.00/15.0084; CZ.1.07/2.2.00/15.0122;
 CZ.1.07/2.4.00/17.0020; CZ.1.07/2.4.00/17.0027; CZ.1.07/2.3.00/35.0008;
 CZ.1.07/2.4.00/31.0032; CZ.1.07/2.4.00/31.0089; CZ.1.07/1.3.00/19.0004;
 CZ.1.07/2.4.00/17.0023; CZ.1.07/2.3.00/20.0265; CZ.1.07/2.3.00/20.0267;
 CZ.1.07/2.3.00/20.0269; CZ.1.07/2.2.00/28.0220; CZ.1.07/2.2.00/28.0018;
 CZ.1.07/2.2.00/28.0019; CZ.1.07/2.2.00/28.0021; CZ.1.07/2.2.00/28.0303;
 CZ.1.07/2.2.00/28.0305; CZ.1.07/2.2.00/28.0306;
 CZ.1.07/2.3.00/30.0017.
2. Konkrétně žalobkyně v podané žalobě navrhovala, aby soud rozsudkem žalovanému uložil vydat do 60 dnů od právní moci rozsudku celkem 21 rozhodnutí o zadržovaných částech dotací přiznaných rozhodnutími na projekty s výše označenými registračními čísly, přičemž současně pro případ, že „soud nepřizná žalovanému právní legitimaci, vydávat z pozice řídicího orgánu Operačního programu Vzdělávání pro konkurenceschopnost *správní rozhodnutí o nevyplacení částí dotací*“, žalobkyně *in eventum* navrhovala, aby soud rozsudkem určil, že „zásah Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy jako řídicího orgánu Operačního programu Vzdělávání pro konkurenceschopnost, spočívající ve faktickém nevyplacení částí dotací, v celkovém rozsahu 7.201.334,- Kč včetně způsobilé části DPH, přiznaných na základě v letech 2010 až 2012 vydaného souboru dvacet jednoho rozhodnutí o poskytnutí dotace s nepřímými náklady o registračních číslech..., aniž by ve věci bylo vydáno žádné *správní rozhodnutí, je nezákonný*“.
3. Žalobkyně v podané žalobě konstatovala, že žalovaný jako poskytovatel dotace a jako řídicí orgán Operačního programu Vzdělávání pro konkurenceschopnost (dále jen „OP VK“), na základě žádosti žalobkyně o poskytnutí dotace a v souladu s ustanovením § 14 zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**rozpočtová pravidla**“), vydal v rámci OP VK v letech 2010 až 2012 soubor 21 rozhodnutí o poskytnutí dotace s nepřímými náklady, kterými za podmínek v nich uvedených rozhodl o poskytnutí dotace žalobkyni na 21 projektů pod registračními čísly označenými výše v bodě 1 odůvodnění tohoto rozsudku (dále jen „**projekty**“).
4. Žalobkyně uvedla, že je na základě předmětných 21 rozhodnutí o poskytnutí dotace ve vztahu k žalovanému příjemcem dotace, přičemž má s ohledem na ustálenou rozhodovací praxi soudů za to, že vztah mezi poskytovatelem a příjemcem dotace je vztahem veřejnoprávním vyplývajícím z rozhodnutí správního orgánu, a její nároky lze proto uplatnit prostřednictvím žaloby podle soudního řádu správního. Podle žalobkyně přitom není i s ohledem na závěry Ústavního soudu k § 14e rozpočtových pravidel vyslovené v nálezu ze dne 16. 6. 2015, sp. zn. Pl. ÚS 12/14 dána zákonná překážka soudního přezkumu v dané záležitosti.
5. Žalobkyně v rámci popisu skutkové situace v žalobě konstatovala, že v rámci realizace podpořených projektů zadávala veřejnou zakázku „*Dodávka výpočetní techniky, software a projekční techniky pro projekty OP VK na MENDELU*“ (dále jen „**veřejná zakázka**“). Žalovaný přitom v průběhu roku 2013 v rámci předkládání žádostí o platbu žalobkyni krátil u projektů platby z důvodu podezření na porušení rozpočtové kázně chybným

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

provedením zadávacího řízení k veřejné zakázce. Žalovaný na základě svého šetření vyslovil pochybnost a z důvodu takto jím zjištěných „nesrovnalostí“ přistoupil podle žalobkyně ke krácení dotace v celkovém objemu 6.569.742,- Kč v přímých nákladech a 631.592,- Kč v nepřímých nákladech pro údajné nesplnění podmínek zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon č. 137/2006 Sb.**“). Celková částka nevyplacených dotací činí podle žalobkyně 7.201.334,- Kč (včetně způsobilé části DPH).

6. Žalobkyně dále zdůraznila, že Úřad pro ochranu hospodářské soutěže v rámci postupu činěného k podání neúspěšného uchazeče o přidělení veřejné zakázky i Finanční úřad pro Jihomoravský kraj v rámci kontrol porušení rozpočtové kázně dospěly k závěru, že žalobkyně neporušila zásady zákona č. 137/2006 Sb. při výběru dodavatele veřejné zakázky a neporušila podmínky rozhodnutí ani příručky pro příjemce dotace.
7. Žalobkyně namítala, že faktické zadržování jednotlivých dotací považuje za nezákonný postup správního orgánu zejména vzhledem k zásadní vadě, kterou je nevydání přezkoumatelného rozhodnutí, které by se vypořádalo s přesným vymezením žalovaným tvrzeného porušení podmínek poskytnutí dotace. Také řádné odůvodnění uložených sankcí vzhledem k závažnosti žalovaným tvrzených pochybení podle žalobkyně zcela absentuje.
8. Žalobkyně dále popsala komunikaci vedoucího ekonomického odboru rektorátu a posléze rektora se žalovaným s tím, že k žádosti rektora bylo žalovaným přislíbeno posouzení nezpůsobilosti výdajů některých projektů a žalovaným bylo deklarováno vydání tzv. Oznámení Řídícího orgánu OP VK ve věci nezpůsobilosti výdajů projektů (dále jen „**oznámení**“) s informací, že do doby vydání oznámení není možné související výdaje žalobkyně požadovat k proplacení. Termín vydání těchto oznámení však nebyl podle žalobkyně žalovaným nikdy sdělen. Zjištěné nesrovnalosti neobjasňoval podle žalobkyně ani přípis náměstkyně pro evropské fondy žalovaného čj. MŠMT-2108/2015-4, který žalobkyně obdržela dne 3. 8. 2015, v němž bylo opět přislíbeno, že o nezpůsobilosti výdajů přes nezjištěné porušení rozpočtové kázně bude žalobkyně informována formou „Oznámení příjemci podpory o trvání na nezpůsobilém výdaji“. V přiměřeném čase více jak 90 dnů však přislíbené oznámení nebylo doručeno a žalobkyně po další urgenci obdržela dne 4. 12. 2015 pouze devět neodůvodněných a nepřezkoumatelných tzv. „Oznámení řídícího orgánu OP VK“ (pozn. ve skutečnosti jich bylo celkem 29 – viz níže) k údajným jednotlivým dílčím nesrovnalostem, navíc doplněných informací, že řídící orgán OP VK se opětovně obrátí na finanční úřad. Neformálním dotazem u finančního úřadu žalobkyně zjistila, že žalovaný se na finanční úřad doposud neobrátil a pokud takový požadavek bude v budoucnu ze strany žalovaného vznesen, finanční úřad se jím s nejvyšší pravděpodobností, v souladu se zásadou *ne bis in idem*, nebude opakovaně zabývat.
9. Žalobkyně podala proti tomuto postupu v souladu s ustanoveními Příručky pro příjemce OP VK vůči žalovanému námitky. Žalovaný však na tyto námitky, odeslané pod čj. 2244/2016-983 dne 5. 2. 2016 a převzaté žalovaným 8. 2. 2016, nikdy nereagoval.
10. Žalobkyně namítla, že s trvajícím faktickým konáním žalovaného bez právního důvodu zásadně nesouhlasí a považuje postup žalovaného přinejmenším za nečinnost, případně za nezákonný zásah správního orgánu.
11. Žalobkyně namítala, že žalovaný porušil zákon, a to nevydáním přezkoumatelného úkonu správního orgánu ve smyslu ustanovení § 4 odst. 1 písm. b) s. ř. s., ve věci poskytnutí dotace, kterým je v případě faktického krácení dotace tzv. Oznámení Řídícího orgánu OP VK ve věci nezpůsobilosti výdajů projektů, ač nadále upírá žalobkyni nárok na část dotace,

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

na kterou má jinak žalobkyně podle vydaných rozhodnutí o poskytnutí dotace nárok. Současně pak žalovaný jako správní orgán podle žalobkyně porušil zákon nezákonným zásahem do práv žalobkyně ve smyslu ustanovení § 82 s. ř. s. ve věci poskytnutí dotace, spočívajícím v nezákonném postupu při aplikaci rozpočtových pravidel, který zatímně vyúsťuje na základě nesprávného právního posouzení záležitosti žalovaným ve faktické „nevyplacení“ části dotace navzdory tomu, že jejímu vyplacení nic nebrání. Žalovaný i přes závěry vyslovené Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže i finančním úřadem podle žalobkyně nadále postupuje v rozporu s rozpočtovými pravidly a navzdory legitimnímu očekávání žalobkyně na poskytnutí zadržované části dotace při splnění podmínek rozhodnutí o poskytnutí dotace zkracuje žalobkyni na jejích majetkových právech.

12. Žalobkyně podotkla, že žalovaný již v roce 2013 vyslovil tzv. pochybnost a na základě jím zjištěných „nesrovnalostí“ přistoupil ke krácení dotace v celkovém objemu 6.569.742,- Kč v přímých nákladech a 631.592,- Kč v nepřímých nákladech, a to zejména pro údajné nesplnění podmínek zákona o veřejných zakázkách. Žalobkyně se několikrát opakovaně domáhala vydání přezkoumatelného stanoviska žalovaného, nejprve podvkrát méně formální cestou prostřednictvím korespondence vedoucí ekonomického odboru rektorátu, následně dopisem statutárního zástupce žalobkyně ze dne 16. 12. 2015 a konečně podáním námitek proti postupu žalovaného, doručených také ministryni, stojící v čele žalovaného, dne 8. 2. 2016. Žalobkyně již nicméně v současné době neočekává, že by o podaných námitkách hodlal žalovaný jakkoliv rozhodnout, jelikož podle několikrát různým příjemcům dotací deklarovaného názoru žalobkyně není rozhodnutí o neposkytnutí části dotace rozhodnutím ve smyslu správního řádu a nevztahují se na něj předpisy o správním řízení, přičemž žalovaný v podobných případech patrně vůbec nepřipouští aplikaci správního řádu. Proto je žalobkyně toho názoru, že žaloba pro nečinnost resp. na ochranu před nezákonným zásahem je za popsané situace efektivním prostředkem ochrany.
13. Žalobkyně rekapitulovala právní úpravu obsaženou v § 14e rozpočtových pravidel a uzavřela, že žalovaný není oprávněn zadržovat vyplacení části dotace resp. skutečnost vyplacení dotace oddalovat svojí nečinností. Nevyplacení části dotace je možné učinit pouze v případech, mezích a způsobem stanovených zákonem a přípustné postupy upravují rozpočtová pravidla. Není myslitelné, aby poskytovatel dotace krátil dotaci na základě svévolné úvahy, aniž by takový postup řádně a přezkoumatelně odůvodnil. Žalovaný konstantně zastává názor, že správní nebo soudní přezkum není možný, nebo takovému svojí nečinností dlouhodobě brání. Žalovaný doposud ani neodůvodnil svoje dosavadní nekonání zadržováním části dotace. Zejména žalovaný doposud neuvedl, podle jakého ustanovení zákona postupuje, což by pravděpodobně ani nemohl, protože takový předpis ani neexistuje. Doposud žalovaným vydané tzv. Oznámení Řídícího orgánu OP VK ve věci nezpůsobilosti výdajů projektů naprosto nevyhovuje formálním a obsahovým náležitostem správního rozhodnutí. Žalobkyně je navíc přesvědčena, že žalovaný nemá části dotací zadržovat, neboť o správnosti postupu žalobkyně svědčí závěry daňových kontrol dotčených projektů a oznámení Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže. Žalovaný se rovněž vůbec nevypořádal a ani nepokusil vypořádat s námitkami žalobkyně, že tzv. oznámení žalovaného neobsahuje základní náležitosti správního jednání. Postup žalovaného je podle žalobkyně nepřezkoumatelný a tudíž protizákonný. Tím, že žalovaný zadržuje části dotací, na které má žalobkyně podle rozhodnutí o poskytnutí dotací nárok, aniž by k tomu měl žalovaný právní titul, porušuje subjektivní veřejná práva žalobkyně, zejména zákonné právo na spravedlivý proces, když dlouhodobě neposkytuje přezkoumatelný závěr v záležitostech nevyplacení části dotací. Žalovaný tak porušuje

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

základní principy právního státu – zásadu zákonnosti, právní jistoty a ochrany legitimního očekávání, a to v nejrůznějších projevech, jakými jsou předvídatelnost práva, ochrana oprávněné důvěry v právo, zákaz překvapivých rozhodnutí a povinnost neohrožovat důvěru osob v jednání veřejné moci, coby zásady nejčastěji zdůrazňované v rozhodovací praxi Ústavního soudu (např. nálezy sp. zn. I. ÚS 647/2002, sp. zn. III. ÚS 252/2004 nebo Pl. ÚS 6/2005). Žalobkyně doplnila, že postup žalovaného považuje rovněž za nezákonný zásah správního orgánu, neboť žalovaný zadržuje části dotací v rozporu s výsledky daňových kontrol a se stanoviskem Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, a to aniž vydal jakékoliv svoje přezkoumatelné stanovisko k předmětné záležitosti.

14. Žalobkyně dále uvedla, že nesouhlasí s názorem žalovaného také po věcné stránce, tedy že mohlo dojít k porušení rozpočtové kázně, resp. že část výdajů žalobkyně je nezpůsobilých. Žalobkyně je na základě stanovisek finančního úřadu a Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže přesvědčena, že nárokován výdaje způsobilé jsou, neboť žalobkyně postupovala v souladu se zákonem i s rozhodnutím o poskytnutí dotace i s pravidly platnými pro OP VK. Žalovaný popsaným postupem zasáhl do práv žalobkyně tím, že jí finančně poškozuje, když svým nepředvídatelným a nepřezkoumatelným stanoviskem krátí žalobkyni na jejích majetkových právech, čímž porušuje právo žalobkyně vlastnit majetek, což je zaručeno ustanovením čl. 11 Listiny základních práv a svobod. Žalovaný rovněž porušuje právo žalobkyně na legitimní očekávání, zaručené v ustanovení čl. 1 Dodatkového protokolu k Evropské úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod; konkrétně legitimní očekávání žalobkyně, že její majetkový nárok nebude opomenut. Toto legitimní očekávání je rovněž v souladu s rozhodovací praxí Evropského soudu pro lidská práva, viz např. rozhodnutí ve věcech Broniowski vs. Polsko z roku 2002, Zwierzinski vs. Polsko z roku 1996 a Beyeler vs. Itálie z roku 1996, a rozhodovací praxí Ústavního soudu, např. nálezů I. ÚS 185/2004, IV. ÚS 525/2002 a Pl. ÚS 2/2002, nedílnou součástí ochrany majetkových práv subjektu.
15. Žalobkyně zdůraznila, že podle rozsudku Nejvyššího správního soudu sp. zn. 8 Ans 4/2013 ze dne 30. 6. 2014 představuje rozhodnutí o poskytnutí dotace závazný příslib poskytovatele, že užije své volné správní uvážení ohledně poskytnutí dotace určitým způsobem, tj. že dotaci příjemci poskytne při splnění daných podmínek. Pokud by však za této situace příjemce splnil všechny požadované podmínky a poskytovatel mu dotaci nevyplatil, dopustil by se nezákonného zneužití správního uvážení a porušení principu legitimacy očekávání. V tomto směru žalobkyně poukázala na závěry vyslovené Ústavním soudem v nálezu sp. zn. Pl. ÚS 12/14 ze dne 16. 6. 2015.
16. Žalobkyně shrnula, že postup žalovaného, kterým zadržuje části dotací, zasahuje do jejích práv, neboť se negativně projevuje v její právní sféře, bez řádného právního titulu, postupem rozporným se zákonem, s rozpočtovými pravidly i s legitimním očekáváním žalobkyně. S ohledem na věcné, formální a obsahové vady postupu žalovaného, spolu s nesouladem zadržování částí dotací s právními předpisy, žalovaný postupuje podle žalobkyně způsobem, který je nepřezkoumatelný, nesprávný a nezákonný.
17. Žalobkyně zdůraznila, že se touto žalobou domáhá vydání přezkoumatelného správního rozhodnutí žalovaným ve smyslu ustanovení § 65 s. ř. s., které by žalovaný vydal v postavení správního orgánu, které nebude trpět vadami způsobujícími jeho nezákonnost a k jehož učinění bude mít žalovaný zákonné zmocnění. Současně uvedla, že pro případ, že by soud dospěl k závěru, že žalovaný není oprávněn vydávat rozhodnutí v předmětné záležitosti v postavení správního orgánu a tím není ani oprávněn nadále tak zadržovat část dotace, se žalobkyně touto žalobou alternativně domáhá ochrany před nezákonným

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

postupem žalovaného, tedy aby soud ve smyslu § 82 s. ř. s. zakázal žalovanému pokračovat v zadržování části dotace a tím v pokračování porušování práva žalobkyně.

18. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě ze dne 3. 2. 2017 především namítl, že žalobkyně nepřipustně brojí v podané žalobě alternativním petitem. Současně odmítl, že by se dopustil tvrzené nečinnosti ve smyslu nevydání oznámení o nevyplacení části dotace ve všech 21 dotačních projektech, které jsou předmětem žaloby. Uvedl, že v daném případě postupoval v souladu s ustanovením § 14e odst. 1 rozpočtových pravidel ve znění účinném do dne 19. 2. 2015, když vydal „Oznámení příjemci podpory o nesrovnalosti a předání věci finančnímu úřadu“ ze dne 7. 8. 2013 (čj. MSMT-32428/2013-1) v rámci projektu s registračním číslem CZ.1.07/2.2.00/15.0080; „Oznámení příjemci podpory o nesrovnalosti a předání věci finančnímu úřadu“ ze dne 7. 11. 2013 (čj. MSMT-44794/2013-1) v rámci projektu s registračním číslem CZ.1.07/2.2.00/15.0084; „Oznámení příjemci podpory o nesrovnalosti a předání věci finančnímu úřadu“ ze dne 7. 10. 2013 (čj. MSMT-40612/2013-1) v rámci projektu s registračním číslem CZ.1.07/2.2.00/15.0122; „Oznámení příjemci podpory o nesrovnalosti a předání věci finančnímu úřadu“ ze dne 6. 12. 2013 (čj. MSMT-48383/2013-1) v rámci projektu s registračním číslem CZ.1.07/2.4.00/17.0020; „Oznámení příjemci podpory o nesrovnalosti a předání věci finančnímu úřadu“ ze dne 7. 8. 2013 (čj. MSMT-32428/2013-1) v rámci projektu s registračním číslem CZ.1.07/2.4.00/17.0027; „Oznámení příjemci podpory o nesrovnalosti a předání věci finančnímu úřadu“ ze dne 7. 8. 2013 (čj. MSMT-32428/2013-1) v rámci projektu s registračním číslem CZ.1.07/2.3.00/35.0008; „Oznámení příjemci podpory o nesrovnalosti a předání věci finančnímu úřadu“ ze dne 6. 9. 2013 (čj. MSMT-35651/2013-1) v rámci projektu s registračním číslem CZ.1.07/2.4.00/31.0032; „Oznámení příjemci podpory o nesrovnalosti a předání věci finančnímu úřadu“ ze dne 7. 10. 2013 (čj. MSMT-40612/2013-1) v rámci projektu s registračním číslem CZ.1.07/2.4.00/31.0089; „Oznámení příjemci podpory o nesrovnalosti a předání věci finančnímu úřadu“ ze dne 4. 7. 2013 (čj. MSMT-28693/2013-1) v rámci projektu s registračním číslem CZ.1.07/1.3.00/19.0004; „Oznámení příjemci podpory o nesrovnalosti a předání věci finančnímu úřadu“ ze dne 7. 6. 2013 (čj. MSMT-24630/2013-1) v rámci projektu s registračním číslem CZ.1.07/2.4.00/17.0023; „Oznámení příjemci podpory o nesrovnalosti a předání věci finančnímu úřadu“ ze dne 7. 5. 2013 (čj. MSMT-18305/2013) v rámci projektu s registračním číslem CZ.1.07/2.3.00/20.0265; „Oznámení příjemci podpory o nesrovnalosti a předání věci finančnímu úřadu“ ze dne 7. 8. 2013 (čj. MSMT-32428/2013-1) v rámci projektu s registračním číslem CZ.1.07/2.3.00/20.0267; „Oznámení příjemci podpory o nesrovnalosti a předání věci finančnímu úřadu“ ze dne 6. 9. 2013 (čj. MSMT-35651/2013-1) v rámci projektu s registračním číslem CZ.1.07/2.3.00/20.0269; „Oznámení příjemci podpory o nesrovnalosti a předání věci finančnímu úřadu“ ze dne 7. 8. 2013 (čj. MSMT-32428/2013-1) v rámci projektu s registračním číslem CZ.1.07/2.2.00/28.0220; „Oznámení příjemci podpory o nesrovnalosti a předání věci finančnímu úřadu“ ze dne 6. 9. 2013 (čj. MSMT-35651/2013-1) v rámci projektu s registračním číslem CZ.1.07/2.2.00/28.0018; „Oznámení příjemci podpory o nesrovnalosti a předání věci finančnímu úřadu“ ze dne 7. 8. 2013 (čj. MSMT-32428/2013-1) v rámci projektu s registračním číslem CZ.1.07/2.2.00/28.0019; „Oznámení příjemci podpory o nesrovnalosti a předání věci finančnímu úřadu“ ze dne 7. 8. 2013 (čj. MSMT-32428/2013-1) v rámci projektu s registračním číslem CZ.1.07/2.2.00/28.0021; „Oznámení příjemci podpory o nesrovnalosti a předání věci finančnímu úřadu“ ze dne 7. 8. 2013 (čj. MSMT-32428/2013-1) v rámci projektu s registračním číslem CZ.1.07/2.2.00/28.0303; „Oznámení příjemci podpory o nesrovnalosti a předání věci

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

finančnímu úřadu“ ze dne 6. 9. 2013 (čj. MSMT-35651/2013-1) v rámci projektu s registračním číslem CZ.1.07/2.2.00/28.0305; Oznámení příjemci podpory o nesrovnalosti a předání věci finančnímu úřadu“ ze dne 7. 8. 2013 (čj. MSMT-32428/2013-1) v rámci projektu s registračním číslem CZ.1.07/2.2.00/28.0306 a Oznámení příjemci podpory o nesrovnalosti a předání věci finančnímu úřadu“ ze dne 6. 6. 2014 (čj. MSMT-20068/2014-1) v rámci projektu s registračním číslem CZ.1.07/2.3.00/30.0017 (dále společně jen jako „oznámení příjemci podpory“).

19. K povaze oznámení příjemci podpory žalovaný s odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 2 Afs 226/2015 uvedl, že opatření vydané dle ustanovení § 14e odst. 1 rozpočtových pravidel je správním rozhodnutím v materiálním smyslu. Z materiálního hlediska je proto nutné považovat tato oznámení příjemci podpory za rozhodnutí ve smyslu § 65 s. ř. s., která jsou přezkoumatelná ve správním soudnictví. Žalovaný namítl, že tato oznámení žalobkyně v žalobním petitu zřejmě záměrně nenapadá, neboť by ve vztahu k nim byla žaloba nepřipustná pro opožděnost. Takové jednání žalobkyně považuje žalovaný za ryze účelové. V žalobě žalobkyně sama uvádí, že žalovaný na základě svého šetření již v roce 2013 přistoupil ke krácení dotace, čímž sama popírá tvrzenou nečinnost žalovaného.
20. Podle žalovaného oznámení příjemci podpory obsahují informace o pochybení v rámci konkrétního projektu, odkaz na porušené podmínky příslušných rozhodnutí o poskytnutí dotace a odůvodnění krácení dotace, včetně jeho výše a dalších informací, ze kterých je zjevné, že žalobkyni nebude vyplacena dotace v plné výši. Doručení oznámení příjemci podpory pak žalovaný osvědčoval doklady o doručení každého z těchto rozhodnutí.
21. Žalovaný ve vyjádření k žalobě rovněž namítl, že žaloba na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu je podle ustanovení § 82 s. ř. s. v tomto případě nepřipustná, neboť zákon výslovně vylučuje její použití v případě, kdy bylo v dané věci vydáno správní rozhodnutí. Nadto byl žalovaný přesvědčen, že se nemohl dopustit nezákonného zásahu vůči žalobkyni, neboť postupoval zcela v intencích ustanovení § 14e rozpočtových pravidel.
22. Žaloba by tak dle názoru žalovaného měla být pro nepřipustnost odmítnuta, resp. jako nedůvodná zamítnuta.
23. Žalovaný dále ve svém vyjádření popsal proces vydání 21 rozhodnutí o poskytnutí dotace na jednotlivé dotační projekty. Současně uvedl, že v průběhu roku 2013 byla v rámci kontroly předkládaných monitorovacích zpráv a žádostí o platbu u výše uvedených projektů identifikována pochybení ve veřejné zakázce, z níž bylo nárokovány výdaje ve všech těchto projektech, zakládající porušení zákona č. 137/2006 Sb. Žalovaný doplnil, že na základě výsledku kontroly veřejné zakázky byly v souladu s rozhodnutími o poskytnutí dotace výdaje spojené s veřejnou zakázkou u 21 projektů, které jsou dotčeny žalobou, shledány jako nezpůsobilé v celkové výši hodnoty veřejné zakázky, tedy 7.201.334,- Kč (vč. způsobilé části DPH). V návaznosti na argumentaci uvedenou na str. 9 – 12 vyjádření žalovaný konstatoval, že při posuzování pochybení žalobkyně v rámci zadávání veřejné zakázky postupoval v souladu se zákonem č. 137/2006 Sb., rozhodovací praxí Úřadu, jakožto orgánu dohledu nad postupy zadavatele při zadávání veřejných zakázek a současně v souladu s rozhodovací praxí kontrolních orgánů Evropské komise. O popsanych pochybeních ve veřejné zakázce žalovaný předběžně informoval žalobkyni v rámci jednotlivých projektů, jež jsou předmětem žaloby, prostřednictvím emailové komunikace.
24. Žalovaný doplnil, že v návaznosti na zjištěná pochybení byla žalobkyni zaslána předmětná oznámení příjemci dotace, v nichž byla žalobkyně rovněž informována o předání věci

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

místně příslušnému finančnímu úřadu k prošetření podezření na porušení rozpočtové kázně dle ustanovení § 44 odst. 1 rozpočtových pravidel. Žalovaný tedy v souladu se zákonem informoval o pochybení žalobkyně ve veřejné zakázce příslušný finanční úřad a Úřad pro ochranu hospodářské soutěže. Žalovaný konstatoval, že v reakci na žádost žalobkyně ze dne 9. 11. 2015, čj. 18881/2015-980, zaslal žalovaný žalobkyni ke každému jednotlivému projektu dopis nazvaný „Oznámení Řídícího orgánu OP VK“ ze dne 30. 11. 2015, kterým žalobkyni sdělil, že i přes posouzení případu finančním úřadem a Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže, trvají důvody nevyplacení části dotace.

25. Žalovaný shrnul, že postupoval v souladu s § 14e rozpočtových pravidel, když vydal předmětná oznámení příjemci podpory. Účelem jednání žalovaného bylo včasné zabránění zneužití veřejných prostředků, přičemž je zřejmé, že pouhé konstatování porušení pravidel poté, co již byly tyto prostředky nezákonně čerpány a použity, by mohlo mít pouze akademickou povahu. Předmětná oznámení příjemci podpory je třeba podle žalovaného považovat za rozhodnutí v materiálním smyslu a jedná o rozhodnutí, která mohla žalobkyně jako jediná v řádné lhůtě napadnout správní žalobou, což však neučinila. Současně žalovaný doplnil, že postupoval v souladu se zákonem, který umožňuje nevyplatit dotaci nebo její část na základě domněnky, že došlo k porušení pravidel pro zadávání veřejných zakázek spolufinancovaných z rozpočtu Evropské unie, toliko poskytovateli dotace. Finanční úřad rozhoduje o porušení rozpočtové kázně podle § 44 a násl. rozpočtových pravidel, nikoli o postupu podle § 14e tohoto zákona. Rovněž příslušnost Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže je zcela jiná, neboť spočívá v posuzování, zda v předmětném případě došlo ke spáchání správního deliktu podle zákona č. 137/2006 Sb. Žalovaný nesouhlasil s tvrzením žalobkyně o tom, že žalovaný nevydal rozhodnutí, které by se vypořádalo s přesným vymezením tvrzeného porušení podmínek poskytnutí dotace. Pokud žalovaný postupoval dle ustanovení § 14e rozpočtových pravidel a vydal oznámení příjemci podpory, která jsou rozhodnutím v materiálním smyslu, nemohl být vůči žalobkyni nečinný. Postup žalovaného tak nemůže být podle jeho přesvědčení zásahem do majetkových práv žalobkyně a porušením zásady legitimního očekávání.
26. Žalovaný uzavřel, že žalobkyně nemůže ve sporu obstát, neboť žalovaný vydal v souladu s ustanovením § 14e rozpočtových pravidel oznámení příjemci podpory, která je třeba dle recentní judikatury Nejvyššího správního soudu považovat za správní rozhodnutí v materiálním smyslu a nemohl tak z povahy věci být ve vztahu k žalobkyni nečinný. Ze stejného důvodu se pak žalovaný nemohl ani dopustit nezákonného zásahu vůči žalobkyni.
27. V replice ze dne 20. 4. 2017 se pak žalobkyně soustředila „na věcný obsah týkající se nevyplacených dotací jednotlivým projektům uvedeným ve správní žalobě“, přičemž činila spornými závěry žalovaného k jednotlivým zjištěním zakládajícím podle žalovaného porušení zákona č. 137/2006 Sb. při zadání veřejné zakázky.
28. Usnesením ze dne 7. 2. 2018, čj. 10 A 207/2016 - 50, doručeným žalobkyni dne 9. 2. 2018, zdejší soud žalobkyni vyzval, aby do sedmi dnů od doručení tohoto usnesení odstranila vady podání tak, že vyjasní, zda podává žalobu proti nečinnosti, nezákonnému zásahu či oba žalobní typy zároveň. V odůvodnění usnesení přitom uvedl, že podle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu je žalobce povinen vždy zvolit jeden žalobní typ vymezený v soudním řádu správním a nemůže jednotlivé žalobní typy navzájem zaměňovat nebo je v žalobě směšovat (srov. rozsudky ze dne 20. 4. 2005, čj. 7 Afs 84/2004 - 84, či ze dne 9. 7. 2009, čj. 7 Aps 2/2009 - 197). Ve správním soudnictví se nepřipouští alternativní či eventuelní petit, pokud by alternativy či eventuality měly spočívat v

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

odlišných žalobních typech (srov. rozsudky ze dne 26. 10. 2004, čj. 6 Ans 1/2003 - 101, publ. pod č. 652/2005 Sb. NSS, či ze dne 9. 12. 2015, čj. 10 Afs 151/2015 - 27). Současně ovšem zdejší soud v odůvodnění předmětného usnesení konstatoval, že v případě procesní nejistoty ohledně správného žalobního typu žalobkyně může podat více žalob zároveň, a to i v jediném podání. Za všechny podané žaloby však vzniká poplatková povinnost (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 5. 2016, čj. 6 As 69/2016 - 39, č. 3412/2016 Sb. NSS, bod 15). S ohledem na výše uvedené soud žalobkyni vyzval, aby ve lhůtě 7 dnů od doručení usnesení odstranila vadu svého podání spočívající v alternativně (eventuálně) formulovaném petitu žaloby proti nečinnosti, respektive proti nezákonnému zásahu žalovaného s tím, že žalobkyně je povinna buď zvolit jeden z uvedených žalobních typů, nebo jednoznačně uvést, že trvá na projednání obou žalob se všemi procesními důsledky.

29. Podáním ze dne 16. 2. 2018 žalobkyně v reakci na uvedenou výzvu uvedla, že „z procesní opatrnosti ohledně správného žalobního typu podává dvě žaloby současně v jediném podání. Trvá tak na projednání obou žalob“. Současně v předmětném podání zopakovala žalobní návrhy uvedené v žalobě.
30. Usnesením ze dne 22. 2. 2018, čj. 10 A 207/2016 - 58, Městský soud v Praze podle § 39 odst. 2 s. ř. s. *per analogiam* vyloučil k samostatnému projednání žalobu na ochranu proti nezákonnému zásahu žalovaného, kterou se žalobkyně domáhala, aby soud rozsudkem určil, že zásah žalovaného jako řídicího orgánu Operačního programu Vzdělávání pro konkurenceschopnost, spočívající ve faktickém nevyplácení části dotací, v celkovém rozsahu 7.201.334,- Kč včetně způsobilé části DPH, přiznaných souborem 21 rozhodnutí o poskytnutí dotace, aniž by ve věci bylo vydáno správní rozhodnutí, je nezákonný. Učinil tak se zřetelem k tomu, že žaloby podané současně v jediném podání jsou žalobami odlišných žalobních typů, kterým odpovídají v soudním řádu správním relativně samostatné procesní úpravy, jež se liší co do stanovení počátku běhu lhůt k uplatnění žaloby, jejích náležitostí, úpravy aktivní i pasivní procesní legitimace, úpravy toho, k jakému datu soud zjišťuje skutkový a právní stav atd. Podle Městského soudu v Praze by tedy bylo s ohledem na uvedené mimořádně obtížné vést společné řízení o obou podaných žalobách současně tak, aby bylo možno na jeho konci rozhodnout v souladu s požadavky obou procesních úprav připadajících v úvahu. Dalším důvodem, pro který pak zdejší soud přistoupil k vyloučení podané zásahové žaloby k samostatnému projednání, je vzájemný vztah obou žalobních typů (§ 85 s. ř. s.).
31. Městský soud v Praze posoudil předmětnou žalobu na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného soud podle části třetí třetího dílu hlavy druhé s. ř. s. Žalobou na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu se podle § 82 odst. 1 s. ř. s. může každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, domáhat ochrany proti takovému zásahu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný.
32. Podle § 85 s. ř. s. přitom platí, že „žaloba je nepřípustná, lze-li se ochrany nebo nápravy domáhat jinými právními prostředky; to neplatí v případě, domáhá-li se žalobce pouze určení, že zásah byl nezákonný“.
33. Soud se tedy předně musel zabývat otázkou přípustnosti podané žaloby. Se zřetelem k naposledy uvedenému ustanovení přitom bylo v tomto směru klíčové posoudit, zda mohla žalobkyně proti popsanému postupu žalovaného brojit žalobou proti rozhodnutím podle § 65 s. ř. s. a násl., neboť přípustnost takové žaloby by s ohledem na § 85 s. ř. s.

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

vylučovala přípustnost žaloby na ochranu proti nezákonnému zásahu, jež by musela být s ohledem na ustálenou rozhodovací praxi Nejvyššího správního soudu odmítnuta (srov. dále).

34. Zdejší soud připomíná, že podle § 14e odst. 1 rozpočtových pravidel v rozhodném znění, tj. ve znění účinném do 19. 2. 2015 platilo, že „*poskytovatel nemusí vyplatit část dotace, domnívá-li se, že došlo k porušení pravidel pro zadávání veřejných zakázek spolufinancovaných z rozpočtu Evropské unie, a to do výše, která je stanovena v rozhodnutí o poskytnutí dotace jako nejvyšší možná výše odvodu za porušení rozpočtové kázně. Přitom přihlédne k závažnosti porušení a jeho vlivu na dodržení cíle dotace*“.
35. Podle odst. 2 uvedeného ustanovení „*v případě, že poskytovatel provede při proplácení dotace opatření podle odstavce 1, informuje o něm písemně příjemce a příslušný finanční úřad, a to včetně jeho rozsahu a odůvodnění*“.
36. Podle odst. 3 tohoto ustanovení pak platilo, že „*provede-li poskytovatel opatření podle odstavců 1 a 2, může pokračovat v proplácení zbývajících částí dotace*“.
37. Konečně podle odst. 4 předmětného ustanovení platilo, že „*na opatření podle odstavců 1 až 3 se nevztahují obecné předpisy o správním řízení a je vyloučeno jeho soudní přezkoumání*“.
38. Povahou opatření poskytovatele dotace spočívajícího v nevyplacení dotace na základě zjištění porušení pravidel pro zadávání veřejných zakázek spolufinancovaných z rozpočtu Evropské unie se v minulosti opakovaně ve své rozhodovací praxi zabýval Nejvyšší správní soud.
39. V klíčovém rozhodnutí rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 4. 2017, čj. 6 Afs 270/2015 - 48, v němž se rozšířený senát Nejvyššího správního soudu vypořádal s do té doby relativně rozpornou rozhodovací praxí jednotlivých senátů Nejvyššího správního soudu k povaze opatření podle § 14e rozpočtových pravidel (k judikatornímu vývoji srov. podrobněji např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 11. 2016, čj. 6 Afs 2/2016 - 50), přitom rozšířený senát uzavřel, že „*domníval-li se poskytovatel dotace, že došlo k porušení pravidel pro zadání veřejné zakázky, aniž by současně došlo k porušení rozpočtové kázně (peněžní prostředky nebyly vyplaceny), měl dle § 14e zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění účinném do 19. 2. 2015, pravomoc rozhodnout s konečnou platností o nevyplacení dotace či její části. Takový úkon poskytovatele je rozhodnutím správního orgánu přezkoumatelným ve správním soudnictví na základě žaloby dle § 65 odst. 1 soudního řádu správního*“.
40. Rozšířený senát v předmětném rozhodnutí konstatoval, že „*ustanovení § 14e odst. 1 rozpočtových pravidel je formulováno tak, že nejprve obsahuje dispozici (poskytovatel nemusí vyplatit část dotace) a teprve poté hypotézu (domnívá-li se, že došlo k porušení pravidel pro zadávání veřejných zakázek spolufinancovaných z rozpočtu Evropské unie). Mohlo by se jevit, že vyplacení dotace je faktickou činností, kterou se poskytovatel dotace rozhodne před jejím započítáním nebo v jejím průběhu změnit tak, že dotaci nebo její část nevyplatí a příjemce dotace o tom pouze neformálně informuje. Pak by nezákonné nevyplacení dotace představovalo spíše nezákonný zásah, proti němuž se lze bránit žalobou dle § 82 s. ř. s.*
Rozpočtová pravidla, ale výslovně stanoví, že je třeba příjemci dotace nevyplacení dotace nejen oznámit, ale oznámení musí obsahovat i určité formální náležitosti. V oznámení musí poskytovatel uvést rozsah krácení dotace a důvody, pro které ke krácení došlo. Musí přihlédnout i k závažnosti porušení a jeho vlivu na dodržení cíle dotace (srov. § 14e odst. 2 rozpočtových pravidel). Nejedná se tedy o neformální úkon, který by pro nedostatek předepsané formy nemohl být považován za rozhodnutí ve smyslu § 65 s. ř. s.

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

41. *Výše uvedenému závěru nebrání ani zákonem stanovená výluka obecných předpisů o správním řízení, neboť na vydání tohoto rozhodnutí je možné dle § 180 odst. 1 správního řádu aplikovat v otázkách, jejichž řešení je nezbytné, správní řád. Rozpočtová pravidla nehledě na to, že § 14e byl do nich vložen v roce 2012, je totiž nutno považovat ve vztahu ke správnímu řádu za dosavadní právní předpis (blíže srov. usnesení rozšířeného senátu ve věci Státní maturity). Je tedy nutné dovodit, že rozhodnutí poskytovatele dotace o pozastavení (krácení) dotace individuálním správním aktem splňujícím materiální i formální znaky vyžadované § 65 odst. 1 s. ř. s., a může být tedy podrobeno soudnímu přezkumu v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu. Je zde adresát tohoto rozhodnutí (příjemce dotace), jehož práva založená rozhodnutím o poskytnutí dotace se tímto aktem závazně mění, resp. ruší, je zde také předepsaný závazný postup předcházející vydání tohoto aktu. Zákon výslovně stanoví i písemnou formu tohoto úkonu a jeho oznámení adresátovi. Jde tedy o vydání rozhodnutí dle § 181 odst. 1 správního řádu a § 65 odst. 1 s. ř. s.“.*
42. V tomto ohledu se tedy rozšířený senát Nejvyššího správního soudu přiklonil k závěrům vysloveným dříve v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 12. 2015, čj. 2 Afs 226/2015 - 39, a zejména v rozsudcích Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 2. 2016, čj. 2 Afs 227/2015 - 38, a ze dne 30. 11. 2016, čj. 6 Afs 2/2016 - 50).
43. Uvedené závěry byly posléze opakovaně reflektovány v rozhodovací praxi Nejvyššího správního soudu a krajských soudů, které ve svém posouzení vyšly z toho, že opatření podle § 14e rozpočtových pravidel je třeba považovat za rozhodnutí podle § 65 s. ř. s., proti němuž musí žalobce brojít žalobou podle naposledy uvedeného ustanovení (srov. mj. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 10. 2017, čj. 9 Afs 168/2017 - 36, ze dne 10. 5. 2017, čj. 6 Afs 55/2016 - 70, ze dne 17. 5. 2017, čj. 4 Afs 60/2017 - 40, ze dne 27. 7. 2017, čj. 9 As 94/2016 - 48, ze dne 4. 5. 2017, čj. 1 As 279/2016 - 47, či ze dne 8. 6. 2017, čj. 1 Afs 332/2016 - 39).
44. Nejvyšší správní soud se přitom v uvedených rozsudcích rovněž opakovaně zabýval otázkou zajištění přístupu k soudu, a to v souvislosti s širokou poučovací povinností soudů se zřetelem k nejistotě účastníků řízení plynoucí z nedostatečné právní úpravy, resp. do rozhodnutí rozšířeného senátu nejednotné rozhodovací praxe správních soudů (co do volby odpovídajícího žalobního typu). Rovněž se Nejvyšší správní soud ve své rozhodovací praxi vypořádal s otázkou včasnosti žalob směřovaných materiálně proti opatření poskytovatele dotace podle § 14e rozpočtových pravidel, kde dovodil, že počátek běhu subjektivní lhůty pro podání žaloby proti opatření podle § 14e rozpočtových pravidel nemohl nastat dříve, než poskytovatel dotace rozhodl o opravném prostředku, který sám zakotvil v dotačních pravidlech (jakkoli je toto jeho rozhodnutí o opravném prostředku třeba považovat za nicotné).
45. Dále je třeba zmínit, že rozšířený senát ve shora označeném rozhodnutí též vyslovil požadavky na rozsah odůvodnění rozhodnutí podle § 14e odst. 1 rozpočtových pravidel. Obsahem rozhodnutí o nevyplacení dotace či její části by vzhledem k procesní obraně příjemce a následnému soudnímu přezkumu měly vždy být konkrétní skutečnosti, ze kterých poskytovatel dotace dovozuje existenci důvodů, které vedly k porušení pravidel pro zadávání veřejných zakázek majících za následek porušení rozpočtové kázně (srov. rovněž rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 5. 2017, čj. 1 As 279/2016 - 47).
46. Ze shora uvedených východisek, která ostatně zdejší soud ve své rozhodovací praxi konstantně reflektuje (srov. např. rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 14. 12. 2017, čj. 10 A 145/2014 - 42), pak zdejší soud vyšel i v nyní posuzované věci.

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

47. Městský soud v Praze připomíná, že mezi účastníky není sporné, že žalovaný vydal v letech 2010 – 2012 celkem 21 rozhodnutí o dotaci na 21 podpořených projektů pod výše uvedenými registračními čísly.
48. Sporným není mezi účastníky ani to, že žalobkyni nebylo na základě kontrol předkládaných monitorovacích zpráv a žádostí o platbu u jednotlivých projektů vyplaceno na dotačních prostředcích z OP VK celkem 7.201.334,- Kč (vč. relevantní části DPH), a to na základě žalovaným identifikovaných pochybení ve shora označené veřejné zakázce, z níž byly nárokovány výdaje v uvedených projektech, zakládajících podle žalovaného porušení zákona č. 137/2006 Sb.
49. Mezi žalobkyní a žalovaným je však sporné, zda bylo žalovaným o provedení opatření spočívajícího v krácení této části dotací vydáno oznámení podle § 14e rozpočtových pravidel, které by s ohledem na shora uvedená východiska bylo třeba považovat za rozhodnutí v materiálním smyslu dle § 65 s. ř. s.
50. O naposledy uvedené otázce, jež byla mezi účastníky řízení spornou, přitom zdejší soud v řízení o nečinnosti žalobě podané žalobkyní rozhodl rozsudkem ze dne 21. 3. 2018, sp. zn. 10 A 207/2016.
51. V tomto rozsudku přitom Městský soud v Praze uzavřel, že nelze přisvědčit klíčovému žalobnímu tvrzení žalobkyně, že žalovaný dosud nevydal oznámení podle § 14e odst. 2 rozpočtových pravidel, neboť jí dosud nebyly přezkoumatelným způsobem sděleny konkrétní důvody zadržování části dotačních prostředků ve výši 7.201.334,- Kč.
52. V předmětném rozsudku zdejší soud konstatoval, že žalobkyně totiž v podané žalobě zamlčela nejen to, že žalovaný mezi květnem a prosincem roku 2013 vydal celkem 9 oznámení příjemci podpory, prostřednictvím kterých informoval žalobkyni o krácení žádosti o platbu (srov. dále), ale rovněž to, že proti postupu žalovaného spočívajícímu ve zkrácení plateb již počínaje červencem 2013 brojila v rámci jednotlivých podpořených projektů námitkami, v nichž vznášela zcela konkrétní argumenty proti konkrétním závěrům žalovaného k jednotlivým údajným porušením zákona č. 137/2006 Sb. při zadání předmětné veřejné zakázky. Z dikce námitek je přitom zjevné, že žalobkyně byla jistě seznámena s důvody, o které žalovaný svůj postup při zkrácení plateb opíral. Žalobkyně v námitkách jednotlivá zjištěná porušení zákona č. 137/2006 Sb. zpochybňovala a předkládala relativně komplexním způsobem vlastní právní argumentaci na podporu zákonnosti svého postupu při zadání veřejné zakázky.
53. Uvedené námitky přitom byly vypořádány rozhodnutími ředitelky odboru CERA žalovaného vydanými od července 2013 do června 2014, v nichž byla žalobkyně podle přesvědčení zdejšího soudu přezkoumatelným způsobem informována o tom, že její námitky nebyly shledány důvodnými, přičemž žalovaný zcela konkrétně popsal důvody, pro které trvá na závěrech o zjištěných porušeních zákona č. 137/2006 Sb. v souvislosti se zadáním předmětné veřejné zakázky.
54. Zdejší soud v citovaném rozsudku zdůraznil, že žalobkyně byla o krácení žádostí o platby nejprve informována v emailových zprávách zasílaných v rámci procesu schvalování monitorovacích zpráv u jednotlivých projektů. Následně však bylo žalobkyni zasláno celkem 9 výše identifikovaných oznámení příjemci podpory, jimiž žalovaný žalobkyni informoval právě o krácení žádostí o platbu. Žalovaný přitom žalobkyni těmito přípisy u všech 21 projektů písemně informoval o nesrovnalostech (resp. porušeních rozpočtové kázně) zjištěných v rámci administrativní kontroly účetních dokladů předložených v rámci příslušné monitorovací zprávy týkajících se mj. i „pochybení ve veřejné zakázce“. Současně byl vždy identifikován nezpůsobilý výdaj, byla označena podmínka rozhodnutí o

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

poskytnutí dotace, jež měla být jednáním žalobkyně porušena, a byla identifikována žádost o platbu, jež byla s ohledem na zjištěné okolnosti zkrácena. Žalobkyně byla současně informována o tom, že podrobnosti uvádí žalovaný v konkrétně označeném hlášení nesrovnalostí (popř. aktualizovaném hlášení nesrovnalostí), které bylo odesláno na příslušný finanční úřad s tím, že tuto věc žalovaný předává k dalšímu řízení místně příslušnému finančnímu úřadu k vymáhání odvodu za porušení rozpočtové kázně dle § 44 rozpočtových pravidel, popř. byl rovněž informován o odeslání podnětu Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže.

55. Městský soud přitom v uvedeném rozsudku vyložil, že přestože nebyly v těchto oznámeních sděleny konkrétní skutkové a právní důvody, jež žalovaného vedly k závěru o „pochybení ve veřejné zakázce“, je nutno s ohledem na specifické skutkové okolnosti posuzované věci právě tyto přípisy žalovaného vydané mezi květnem 2013 a prosincem 2013 s ohledem na výše rekapitulované závěry vyslovené v dříve označené rozhodovací praxi Nejvyššího správního soudu považovat za oznámení podle § 14e odst. 2 rozpočtových pravidel. Právě těmito oznámeními totiž byla žalobkyně informována o tom, že poskytovatel dotace provedl opatření podle § 14e rozpočtových pravidlech a krátil žádosti žalobkyně o platbu v těch částech, kde identifikoval nezpůsobilé výdaje vynaložené v rámci veřejné zakázky, při jejímž zadání žalobkyně měla podle žalovaného porušit povinnosti vyplývající ze zákona č. 137/2006 Sb. (srov. závěry vyslovené ve shora odkazovaném rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 5. 2017, čj. 1 As 279/2016 - 47). Soud současně zdůraznil, že popsané vady těchto oznámení příjemci podpory spočívající v neuvedení konkrétních skutkových a právních důvodů, jež žalovaného vedly k závěru o „pochybení ve veřejné zakázce“, pak nemohly podle zdejšího soudu bez dalšího vyústit v závěr, že oznámení podle § 14e rozpočtových pravidel nebyla žalovaným vůbec vydána. V tomto ohledu Městský soud v Praze odkázal mj. na recentní nález Ústavního soudu ze dne 7. 11. 2017, sp. zn. Pl. ÚS 12/17, a jemu předcházející rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 3. 2017, čj. 7 As 242/2016 - 43 (včetně v jeho odůvodnění citované judikatury), podle nichž vady rozhodnutí správního orgánu ve věci samé, popř. procesní vady při jejich vydání, nemohou založit aktivní věcnou legitimaci k podání nečinnostní žaloby, prostřednictvím které se žalobce domáhá vydání „bezvadného“ rozhodnutí.
56. Správní soudy v minulosti opakovaně judikovaly, že nečinnostní žaloba může být úspěšně podána pouze tehdy, nelze-li se ochrany subjektivních práv domáhat v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu (srov. např. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 11. 2010, čj. 7 Aps 3/2008 - 98, č. 2206/2011 Sb. NSS, či rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 8. 2005, čj. 2 Aps 3/2004 - 42, č. 720/2005 Sb. NSS).
57. Učinily tak i v rozhodnutích vydaných na půdorysu § 14e rozpočtových pravidel (srov. např. rozsudek zdejšího soudu ze dne 14. 12. 2017, čj. 10 A 145/2014 - 42).
58. Se zřetelem k tomu, že v řízení vedeném o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného podané žalobkyní soud rozhodl rozsudkem ze dne 21. 3. 2018 tak, že žalobu zamítl, neboť dospěl k závěru, že rozhodnutí, jejichž vydání se žalobkyně prostřednictvím této nečinnostní žaloby domáhala, již vydána byla, nemohl soud postupovat jinak, než podanou žalobu na ochranu proti nezákonnému zásahu odmítnout, neboť žalobkyně byla oprávněna brojit proti rozhodnutím podle § 14e rozpočtových pravidel žalobou podanou podle § 65 s. ř. s.

59. Městský soud v Praze přitom s ohledem na shora připomenutá judikatorní východiska k relativně širokému zajištění přístupu k soudu v těchto věcech, resp. se zřetelem k široce pojímané poučovací povinnosti správních soudů (co do volby odpovídajícího žalobního typu se zřetelem k nejistotě účastníků řízení plynoucí z nedostatečné právní úpravy, resp. do rozhodnutí rozšířeného senátu nejednotné rozhodovací praxe správních soudů), zvažoval, zda by mohl žalobkyni ve smyslu závěrů vyslovených v rozsudku rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 11. 2017, čj. 7 As 155/2015 - 160, poučit a vyzvat k úpravě žaloby podané proti nezákonnému zásahu žalovaného na žalobu proti rozhodnutím žalovaného vydaným podle § 14e rozpočtových pravidel.
60. Městský soud v Praze však dospěl k závěru, že takový postup by nebyl s to ničeho změnit na závěru o odmítnutí žaloby, neboť námitky, jimiž žalobkyně proti rozhodnutím žalovaného podle § 14e rozpočtových pravidel brojila, byly vyřízeny rozhodnutími ředitelky odboru CERA žalovaného vydanými a doručеныmi žalobkyni v období od července 2013 do června 2014. Se zřetelem k uvedenému by tak i při aplikaci zmírňujících závěrů vyslovených v minulosti Nejvyšším správním soudem k počátku běhu subjektivní lhůty pro podání žaloby proti opatření podle dle § 14e rozpočtových pravidel, jenž je třeba v těchto případech vázat na doručení rozhodnutí o námitkách (viz výše), bylo třeba upravenou žalobu, kterou by žalobkyně po reformulaci brojila proti rozhodnutím žalovaného podle § 14e rozpočtových pravidel, považovat za opožděně podanou. Za této situace proto nebylo hospodárné, aby zdejší soud vyzýval žalobkyni k úpravě žaloby a žalobního návrhu, neboť by to na závěru o nemožnosti ve věci meritorně rozhodovat nic nezměnilo.
61. Ze všech shora popsanych důvodů proto zdejšímu soudu nezbylo než žalobu výrokem I. tohoto usnesení podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spojení s § 85 s. ř. s. odmítnout, aniž by se mohl zabývat její důvodností.
62. Výrok II. o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 3 s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků řízení právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.
63. Soud neprojednával věc samu, a proto mohl rozhodnout bez jednání (§ 49 odst. 1, věta první, s. ř. s. *a contrario*).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 21. 3. 2018

JUDr. Ing. Viera Horčicová, v.r.

předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.